

פקודת יום מיוחדת

מטעם

אלוף אריאל שרון

מפקד אוגדה 143

לוחמים,

לפני שלשה וחצי חדשים יצאנו יחד למלחמה. היתה זו מלחמה קשה ועקובה מדם.

ביום הכיפורים נזעקנו, אנחנו אנשי המילואים, ויחדיו חשנו אל החזית המתמוטטת. אוגדתנו הוצבה מול המרכזי שבמאמצי האויב.

תוך לחימת גבורה ומאמץ עליון של כל אחד מכם, עצרנו את הכוחות המצרניים.

היתה זו האוגדה שלנו שיזמה ולקחה על עצמה את ביצוע הקשה, המורכב והאכזרי שבמהלכי המלחמה — מבצע צליחת התעלה. צליחת התעלה היא שהביאה את השינוי ואת התפנית במלחמה. צליחת התעלה — היא שהביאה את הניצחון במלחמה. עלינו לזכור שנצחוננו במלחמת יום הכיפורים הוא הגדול שבנצחונות שהיו לנו.

אם — למרות מחדלים וטעויות, למרות כשלונות והכשלות, למרות אבדן עשתונות ואבדן שליטה — הצלחנו להגיע לניצחון, טוב שנדע כולנו, שהיה זה הניצחון הגדול ביותר שנחל צה"ל מעודו.

אנחנו נלחמנו, מאות מטובי לוחמינו נפלו בקרב ורבים יותר נפצעו במהלכי המלחמה — אך ניצחנו!

אתם, למרות הכל, ניצחתם ועשיתם זאת במסירות, בהקרבה עצמית, בעקשנות ובגבורה.

לאחר המלחמה המשכתם באותה התמדה ובאותה רוח טובה לשאת בנטל היומיומי, לעמוד בעבודות התבצרות אדירות, לעמוד מול אש ולהשיב מלחמה שערה.

עם סיום המלחמה הודעת, שאשאר איתכם כל עוד ידרש שרותנו במילואים. הבטחתי להישאר איתכם. אך היום אני נאלץ לעזוב אתכם.

לכם החיילים, שהנכם הגיבורים האמיתיים של המלחמה הזאת, אני חייב הסבר. המלחמה נסתיימה, נסתיים שלב בדיונים על הסדר עם המצרנים, ואני חש שהכרחי להילחם היום בחזית אחרת. הכרחי להילחם, ובכל הכח, כדי למנוע מלחמות נוספות בעתיד. לכן אני עוזב.

רצוני שתדעו שמעולם לא שרתתי במחיצת לוחמים כמוכם. אתם הייתם הגדולים שבכולם! מעולם לא חשתי באחווה לוחמים ויחסי רעות כפי שהיו באוגדה שלנו. היה זה בית חם שנתן לי תמיד את הביטחון בכוחנו וביכולתנו.

אני עוזב אתכם היום בצער. איחולי לכל אחד מכם שיחזור במהרה לביתו, אך אם נצטרך לשוב ולהילחם — אני מבטיחכם לחזור ולהילחם איתכם יחד.

אריאל שרון, אלוף

מפקד האוגדה

20 ינואר 1974

כ"ו טבת תשל"ד